సస్పెన్స్, థ్రిల్లర్ కథలు ......

వసుంధర

నేలమాళిగ

వందలాది నవలలూ, వేలాది కథలూ, కథానికలూ, బాల సాహిత్యం, సినిమా కథలూ, విశ్లేషణలూ, సాహితీ విమర్శలూ..ఇలా అనేక ప్రక్రియల్లో దశాబ్దాలపాటు కృషి చేసిన, చేస్తున్న వసుంధర దంపతులు దాదాపు 30 సంవత్సరాల క్రిందట విరివిగా డిటెక్టివ్ కథలు కూడా వ్రాసేవారన్న సంగతి చాలా మందికి తెలియకపోవచ్చు. అప్పట్లో 'అపరాథపరిశోధన' అనే మాసపత్రిక వస్తుండేది. అందులో వైవిధ్యభరితమైన సస్పెన్స్,థ్రిల్లర్ కథలు అనేకం వాసారు వసుంధర గారు. వాటిల్లో కొన్నింటిని 'కౌముది' పాఠకులకోసం ప్రత్యేకంగా అందిస్తున్నాం. మేము చేస్తున్న ఈ వెరైటీ ప్రయోగం పాఠకులకి నచ్చుతుందని ఆశిస్తున్నాం..ఎప్పటిలానే మీ అభిప్రాయాల కోసం ఎదురుచూస్తుంటాం. - సంపాదకుడు.

వామనరావు, వైకుంఠం పక్క పక్క ఇళ్ళలోనే ఉంటున్నారు. ఇద్దరికీ దూరపు బంధుత్వం కూడా ఉంది. అయినా ఎందుకో చాలాకాలం నుంచీ మాట్లాడుకోరు, అలాగని ఆ ఇంటిమీద కాకి ఈ ఇంటిమీద వాలకూడదన్న సిద్ధాంతమూ లేదు. ఇద్దరూ అంటీ ముట్టనట్లుగా ఉంటారంతే!

వామనరావుకూళ్ళో రెండు కిరాణా, రెండు ఫ్యాన్సీ - దుకాణాలున్నాయి. డబ్బు బాగా సంపాదించాడు, సంపాదిస్తున్నాడు. ఆయనకిద్దరు కూతుళ్ళు, ఓ కొడుకు. ఓ కూతురికీ, కొడుక్కీ కూడా పెళ్ళిళ్ళైపోయాయి. ఇక మిగిలింది పద్దెనిమిదేళ్ళ రాజేశ్వరి. దానికోసం సంబంధాలు చూస్తున్నాడు తండ్రి.

నిజానికి మరో రెండేళ్ళదాకా రాజేశ్వరి పెళ్ళి చేయాలని వామనరావనుకోలేదు. కానీ వైకుంఠం కొడుకు గణేష్ రాజేశ్వరిని ప్రేమిస్తూ ఆమె చుట్టూ తిరుగుతున్నాడు. అతడిలో ఏమి మాయ ఉందో ఏమో - రాజేశ్వరి కూడా అతణ్ణి ప్రేమించడం ప్రారంభించింది.

విషయం తెలిసిన వామనరావు కూతురిని మందలించాడు. ఫలితంగా రాజేశ్వరి వీలైనంత రహస్యంగా గణేష్‌ని కలుసుకోసాగింది. అందుకే రాజేశ్వరికి త్వరగా మంచి సంబంధం చూసి పెళ్ళి చేయాలని వామనరావనుకుంటున్నాడు.

అసలు గణేష్‌నే ఆయన అల్లుడిగా చేసుకోవచ్చు. కుర్రాడు బాగుంటాడు. రాజేశ్వరికి ఈడూ జోడులా కనబడతాడు. కానీ వచ్చిన ఇబ్బందల్లా అతగాడెప్పుడూ గాంబ్లింగ్ హౌసుల్లో గడుపుతుంటాడు. అక్కడ బాగా డబ్బు సంపాదిస్తాడని వినికిడి. ఇంతవరకూ ఏ నేరమూ చేయలేదు. కానీ అతణ్ణి గురించి పట్టుబడని నేరస్థుడని వామనరావనుకుంటాడు.

పోనీ తండ్రి సంప్రదాయం చూద్దామా అనుకుంటే వైకుంఠం చేసేది కమీషన్ వ్యాపారం. వ్యాపారంలో అతడి పెట్టుబడి కనపడదు. ఏం చేస్తున్నాడో కూడా సరిగా తెలియదు. కానీ డబ్బు బాగా సంపాదించాడు. సంపాదిస్తున్నాడు. ఆయన పద్ధతుల గురించి చాలామందికి సదభిప్రాయం లేదు. అలాంటివాడితో వియ్యమందడం వామనరావు కిష్టంలేదు.

ప్రస్తుతం వైకుంఠం పక్షవాతంతో మంచం పట్టాడు. ఇది జరిగి ఆర్నెల్లయినా, పక్కింట్లోనే ఉన్న వామనరావొక్కసారి కూడా ఆయన్ను చూడ్డానికి వెళ్ళలేదు, కానీ ఈ రోజు వెళ్ళక తప్పలేదు.

ఎందుకంటే వైకుంఠం ఆయన్ను పిలిచాడు.

వామనరావు వెళ్ళి వైకుంఠాన్ని పలకరించి - ఆయనకు జబ్బు చేసిందన్న విషయం తనకు వారం రోజుల క్రితం మాత్రమే తెలిసిందనీ, వద్దామంటే వీలుపడడం లేదనీ అన్నాడు.

ఆయన కేవలం మర్యాద కోసం ఆ మాటలన్నాడు.

వైకుంఠం అతి కష్టం మీద కూడబలుక్కుని మాట్లాడుతున్నాడు. ఆయన వామనరావుతో - "వ్యాపారంలో లక్షపనులుంటాయి. మీరు రాకపోయినందుకు నేనేమీ అనుకోలేదు. నేను మిమ్మల్ని పిలవడానికి కారణం మా అబ్బాయి! వాడు మీ అమ్మాయిని ప్రేమిస్తున్నాడు -" అన్నాడు.

"ఈ పెళ్ళికి నా కిష్టంలేదు -" అన్నాడు వామనరావు ఖచ్చితంగా.

"ఈ పెళ్ళికి మీ ఇష్టం అడ్డురాదు. అమ్మాయి కూడా వాడంటే ఇష్టపడుతోంది. మీరు వేరే బలవంతం పెళ్ళి చేసినా అన్నింటినీ కాదని ఆ సంబంధం కూడా తెంచుకుని మావాడి దగ్గరకు వచ్చేస్తానంటోంది...-" అన్నాడు వైకుంఠం.

"జూదమాడడం మంచి అలవాటు కాదు. అలాంటివాడు - ఎలాంటి నేరాలైనా చేయడానికి సిద్ధపడతాడు. ఏదో ఒకరోజున అతడు చెరసాలపాలు కాక తప్పదు -" అన్నాడు వామనరావు.

"మీరు జూదం గురించి మాట్లాడుతున్నారు. అంత కంటే చెడ్డది దొంగతనం. కానీ పుట్టుకతోనే నాకది కళగా పట్టుబడింది. ఆ కళను నేను సామర్థ్యం నిరూపించుకుందుకే తప్ప స్వప్రయోజనానికి వాడుకోలేదు -..."

"దొంగతనం కళ ఎలా అవుతుంది? అది నేరం..."

"నడిరోడ్డుమీద ఎవరినైనా పిడిగుద్దులతో రక్తం వచ్చేలా కొడితే అది అమానుషం. నేరం. అదే ఒలింపిక్సులో బాక్సిగ్ పేరిట చేస్తే అది వినోదం. ఆట - అలాగే దొంగతనం నాకు సంబంధించినతవరకూ కళ..."

"ఈ కళ తెలిసినవారితో సంబంధ బాంధవ్యాలు నాకిష్టముండవు -"

"ఎందుకని?"

"చెప్పానుగా - దొంగతనం చేసేవారు నా దృష్టిలో కళాకారులు కాదు - దొంగలు!"

వైకుంఠం ఎలాగో కష్టపడి నవ్వగలిగాడు - "నా కళను నేను స్వార్థానికి ఉపయోగించుకుని ఉంటే మీ పక్కన ఇలా మేడ కట్టుకుని ఉండేవాణ్ణి కాదు. ఏమహానగరం నడిబొడ్డునో పాలరాతి మేడ కట్టేవాణ్ణి. అందులో నెమలి సింహాసనం మీద కోహినూరు వజ్రం పొదిగిన కిరీటం ధరించి కూర్చునేవాణ్ణి."

"అంటే?"

"నేను చేస్తున్న కమీషన్ వ్యాపారం - నిజాయితీకి నిదర్శనం -"

"నా కర్థంకాలేదు -...."

"నేను తలచుకుంటే బ్యాంకులు కొల్లగొట్టగలను. లాకర్లలో డబ్బు దోచగలను. మ్యూజియాల్లో అపూర్వ వస్తువులు సంగ్రహించగలను. అవేమీ చేయలేదు నేను. అందుకు కారణం నా నిజాయితీ -... నా సామర్థ్యం మరొకడికుంటే - అదంతా దొంగతనానికే వినియోగపడేది -..."

"మీరు దొంగ - మీ అబ్బాయి జూదరి - మీతో వియ్యమెలా అందగలను?..." అన్నాడు వామనరావు.

"మా గణేష్ కూడా దొంగతనంలో అత్యంత ప్రతిభావంతుడు. అర్జునుడికి అభిమన్యుడిలా - వాడు నా కొడుకయ్యాడు. అయితే జీవితంలో వాడింతవరకూ ఒక్క దొంగతనం కూడా చేయలేదు. ధనసంపాదనకు జూదాన్నే ఎన్నుకున్నాడు. అదీ న్యాయమార్గంలో -...."

"నాకు నచ్చదు మీ మార్గం!"

"వామనరావుగారూ - మిమ్మల్ని మీరు మోసగించుకుంటున్నారు తప్ప దొంగతనమంటే మీకూ ఇష్టమే! వ్యాపారంలో మీరు సాధించే ప్రగతి - దొంగతనం కారణంగా కాదా!" అన్నాడు వైకుంఠం.

"ఇలాంటి వితండవాదనలు నాకు నచ్చవు. వ్యాపారంలో ప్రజాసేవ ఉంది " అన్నాడు వామనరావు.

"అయితే శేఠ్ చందనదాసుని మోసగించి రెండుమణులు తీసుకోవడంలో ఎలాంటి ప్రజాసేవ ఉంది?" అన్నాడు వైకుంఠం.

వామనరావు తడబడ్డాడు.

నాలుగేళ్ళక్రితం జరిగిన విషయమది.

చందనదాసుకి అర్జంటుగా నాలుగులక్షలు కావలసివచ్చాయి. అతడికి డబ్బిచ్చే నాథుడు దొరక్క వామనరావు నాశ్రయించాడు. తాకట్టుకి ఎనిమిది మణులిచ్చాడు. ఒక్కొక్క మణి లక్షాయాభైవేల రూపాయల విలువ చేస్తుంది. ఆ మణులు చందనదాసింట తరతరాలుగా ఉంటున్నాయి. ఎట్టిపరిస్థితుల్లోనూ వాటి నాయన విక్రయించడు.

చందనదాసుకి వామనరావు డబ్బిచ్చాడు. అప్పుడాయనకి దుర్బుద్ధి పుట్టింది. అందుక్కారణం ఓ స్మగ్లరు. పురాతనకాలపు మణులకు విదేశాల్లో విలువెక్కువ. ఒక్కొక్కటి నాలుగు నాలుగులక్షలు చొప్పున ఆ స్మగ్లరు రెండు మణులను వామనరావు వద్ద కొన్నాడు. ఆ రెండు మణుల స్థానంలో మామూలు మణుల నుంచాడు వామనరావు.

చందనదాసు డబ్బిచ్చి మణులు తీసుకునేందుకు వచ్చాడు. అతడికి వెంటనే జరిగిన మోసం తెలిసిపోయి పెద్ద రగడ చేశాడు.

"నాకేమీ తెలియదు - నువ్విచ్చినవే తిరిగిచ్చాను. కావాలంటే పోలీస్ కంప్లయింటు చేసుకో -" అన్నాడు చందనదాసు.

వామనరావు కరగలేదు.

చందనదాసు విచారంగా వెళ్ళిపోయాడు.

ఈ నేరం గురించి వామనరావెవరికి చెప్పలేదు. ఇంట్లో భార్యాబిడ్డలకు చెప్పలేదు. అటు చందనదాసూ ఎవరికీ చెప్పుకోలేదు.

మరి - వైకుంఠానికెలా తెలిసింది?

"చెప్పండి - మీరు చేసింది దొంగతనం కాదా?"

"నాకేమీ తెలియదు. మిమ్మల్ని మీరు సమర్థించుకునేందుకు నా మీద నేరారోపణ చేస్తున్నారు -" అన్నాడు వామనరావు.

"ఆరోపణలు నా రక్తంలోనే లేవు. నిజాయితీ మా ఇంటి ఆరోప్రాణం. మా ఇంట్లో ఎవరొక పైసా సంపాదించినా అది పద్దు రాస్తాం. నేను కొన్న ప్రతి వస్తువుకూ అకౌంటుంది. న్యాయంగా పన్ను కడుతూ ఇంతవాడినయ్యాను..."

వామనరావు నవ్వి - "నిజాయితీ గురించి మీకులా సంజాయిషీ ఇచ్చుకోవాల్సిన అవసరం రాలేదు నాకు..." అన్నాడు.

"నాకు సంజాయిషీ భయంలేదు. అందుకే నా ఇంట్లో నేలమాళిగ లేదు. మీ ఇంట్లో నేలమాళిగ ఎందుకున్నట్లో?"

"మా ఇంట్లో నేలమాళిగ ఉందా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు వామనరావు.

"మీరాశ్చర్యాన్ని నటించవద్దు. మీ నేలమాళిగలో ఏమున్నాయో కూడా నాకు తెలుసు -..." అన్నాడు వైకుంఠం

వామనరావు ఆశ్చర్యంగా ఆయనవంక చూశాడు. వైకుంఠం ముఖంలో ఇప్పుడు కొత్త ఉత్సాహం కనబడుతోంది.

"ఏమున్నాయో చెప్పండి - తెలుసుకుంటాను -..."

"మీకు తెలిసింది చెప్పటం కన్నా - తెలియంది చెప్పటంలో నాకు థ్రిల్లెక్కువుంది -" అన్నాడు వైకుంఠం.

"అంటే..."

"నేలమాళిగలో - గోడకు పొదిగిన బీరువాలో - ఒక పెద్ద నగలపెట్టె... అందులో ఒక చిన్న భరిణ... అందులో వజ్రాలు పొదిగిన నాలుగుంగరాలు... ఇప్పుడక్కడ మూడే ఉన్నాయి..."

"వాట్!...." అన్నాడు వామనరావు తెల్లబోయి.

"అవును - మూడే ఉన్నాయిప్పుడు?"

"ఎవరు తీశారు?"

"ఎవరు తీసినా అది స్వార్థంతో కాదు..."

"ఎవరు తీశారు?" రెట్టించాడు వామనరావు.

"అయితే నేలమాళిగలోకి మీకు తెలియకుండా ప్రవేశించిడం మరెవరికీ సాధ్యం కాదు - ఆ ఉంగరం నా దగ్గరుంది -" అన్నాడు వైకుంఠం.

వామనరావు మ్రాన్పడిపోయాడు. పక్షవాతం తనకే వచ్చిందా అన్న అనుభూతి కలిగిందతడికి. అందులోంచీ తేరుకున్నాక - "ఏదీ - చూపించండి -..." అన్నాడాయన.

అంతవరకూ ముడిచి ఉన్న కుడిచేతి గుప్పెట తెరిచాడు వైకుంఠం - "చూడండి!" అన్నాడు.

వామనరావు కళ్ళు జిగేల్మన్నాయి.

వైకుంఠం అరచేతిలో వజ్రపుటుంగరముంది. కానీ అదెలా సాధ్యం?

వామనరావు ఊహలు పరిపరి విధాల పోయాయి.

"ఈ ఉంగరం మాదై ఉండదు. మాదే గనుక అయుంటే మీరిది ఎందుకు తీసినట్లు?" అన్నాడు వామనరావు.

వైకుంఠం కుడిచేతి గుప్పెట మళ్ళీ మూసేసి - "నేను జబ్బుపడటానికి వారంరోజుల ముందు నేనిది మీ నేల మాళిగ నుంచీ తెచ్చాను. నా సామర్థ్యాన్ని మీకు నిరూపించుకోవాలని నా అభిప్రాయం. మీలో లేని నిజాయితీ నాలో ఉంది. అసమర్థుడూరుకోవటం గొప్ప విశేషం కాదు. సమర్థుడి శాంతమే గొప్పది. మీరు నామాట విని రెండు అమాయక హృదయాలను కలిపి పుణ్యం కట్టుకోండి. వివాహం పెద్దల ఆశీర్వాదంతో జరిగితే - అది ఇరుపక్షాల పిన్నలకూ మంచిది -" అన్నాడు.

"ఈ ఉంగరం మాదికాదు -" అన్నాడు వామనరావు చటుక్కున.

"ఇది మీది కాదని ఋజువు చేయండి. అప్పుడు నేనీ వివాహం జరక్కుండా చేస్తాను...-" అన్నాడు వైకుంఠం.

"అంటే?"

"మీ ఉంగరాలు మీ నేలమాళిగలోనే ఉన్నాయని మీరనుకుంటున్నారు. మీ ఊహ తప్పని నేనంటున్నాను. నే నన్నది తప్పని ఋజువు చేస్తే - ఈ ఉంగరాన్ని కూడా మీకు బహూకరిస్తాను. గణేష్ వివాహం రాజేశ్వరితో జరక్కుండా ఆపుతాను..." అన్నాడు వైకుంఠం.

"ఉంగరం మాదే అయితే?"

"నా సామర్థ్యం మీరు తెలుసుకుంటారు. నాది సదుద్దేశ్యమే ననడానికి చిహ్నంగా ఈ ఉంగరం మీకు తిరిగిచ్చేస్తాను. పైసా కట్నం లేకుండా మీ అమ్మాయిని నా ఇంటికోడల్ని చేసుకుంటాను..."

"మీరసలు నేలమాళిగలోనికి ఎలా వెళ్ళారు?"

"అది రహస్యం..."

రహస్యం కాదు - అసాధ్యం..."

"ఎవరికైనా అసాధ్యమేమో - నాక్కాదు. నా మాటలకు ఋజువు నా అరచేతిలో ఉంగరం -...."

"అసాధ్యాన్ని సాధ్యమెలా చేశారో నాకు చెప్పండి. మీమాటలు నమ్ముతాను..."

"నేలమాళిగలోకి వెళ్ళి చూస్తే నా మాటలెలాగూ నమ్ముతారు -..."

"అయితే ఆ రహస్యం చెప్పరా?

" ఆ రహస్యం మీకే కాదు, నా కథ రాస్తానంటే ఆ రచయిత క్కూడా చెప్పను..." అన్నాడు వైకుంఠం.

2

వైకుంఠంతో మాట్లాడి వచ్చాక వామనరావు దీర్ఘాలోచనలో పడిపోయాడు.

వైకుంఠం నిజంగా నేలమాళిగలోకి వెళ్ళగలిగాడా...?

ఆ నేలమాళిగలోకి వెళ్ళడం తనకే సులభంకాదు.

వామనరావు తండ్రి ప్రత్యేకంగా కట్టించాడది. అయిదేళ్ళ క్రితం దానిలో ప్రత్యేకమైన మార్పులు చేయించాడు తను.

నేలమాళిగ ఓ గదిలో ఉంది. ఆ గదిలో నేలమీద పలక ఒకటి ఎత్తితే వస్తుంది నేలమాళిగ. లోపలకు మెట్లుంటాయి.

వామనరావుకా ఏర్పాటు నచ్చలేదు. చూడగానే నేలమాళిగకు ప్రవేశద్వారం ఎక్కడున్నదీ తెలిసిపోతుంది. అందుకని తండ్రి ఆ గదిలో నేలపై ఖరీదయిన తివాచీ పరిపించాడు.

కానీ వామనరావు - నేలలో మార్పులు ప్రవేశపెట్టాడు. గదిలో గచ్చు మార్పించి మొజాయిక్ పలకలు పరిపించాడు. పలకల డిజైన్లో కీ హోల్ ఉంటుంది. ఆ కీ హోల్‌ను ప్రత్యేకంగా తయారు చేసిన తాళంతో తాకితే పలక తెరుచుకుంటుంది. అయితే కీ హోల్ ప్రత్యేకంగా ఒకచోటే ఉండదు. గడియారంలో తేదీలు మారినట్లుగా - రోజు రోజుకీ కీ హోల్ స్థానం మారుతుంది.

గదిలో మొత్తం నూట ఇరవై ఎనిమిది కీ హోల్ డిజైన్లు ఉన్నాయి. అందులో ఏ కీ హోల్ నా రోజు తాకాలో అన్నది తెలుసుకునేందుకో రిమోట్ కంట్రోల్ స్విచ్ బోర్డుంది. అది చూడ్డానికి కాల్కులేటర్లా ఉంటుంది. ఆ సాధనాన్ని తీసుకుని ఆ గదిలోకి వెళ్ళి ఓ మీట నొక్కితే ఆ రోజుకు తాకవలసిన కీ హోల్ ప్రకాశవంతమవుతుంది. పొరపాటున తాళంతో మరో కీ హోల్‌ను తాకితే ఆ రోజికిక నేలమాళిగ తెరుచుకోదు.

కీ హోల్ ఎక్కడున్నా - తెరుచుకునే పలక మాత్రం ఒక్కటే! ఒక ప్రముఖ ఎల్క్ట్రానిక్ ఇంజినీరు సాయంతో వామనరావీ ఏర్పాటు చేయించాడు. అయిడియా వామనరావుది. డిజైన్ ఇంజినీరుది. ఆ ఇంజినీరు ప్రస్తుతం అమెరికాలో ఉంటున్నాడు.

"నేనే కావాలన్నా మీ ఇంట్లో దొంగతనం చేయలేను. అంత పక్కా ఏర్పాటిది. అయినప్పటికీ జాగ్రత్త కోసం - మీరో పని చేయండి. రిమోట్ కంట్రోల్‌ని తాళాన్నీ వేరు వేరు ప్రదేశాల్లో ఉంచండి. మీరు తప్ప ఇంకెవ్వరూ నేలమాళిగను వాడకుండా చూడండి -" అన్నాడా ఇంజినీరు.

వామనరావు రెండిటినీ రెండూ వేర్వేరు బ్యాంకు లాకర్లలో ఉంచాడు. దాచేముందు ఇంజినీరు నడిగి ఎక్కువకాలం వాడకపోయినా ఆ ఎలక్ట్రానిక్ పరికరాలకేమీ కాదని రూఢీ చేసుకున్నాడు.

సాధారణంగా నేలమాళిగ ఉన్న గదిని ఆయన తాళం వేసి ఉంచేవాడు. ఆ తాళం తనవద్దనే ఉంచుకునేవాడు.

ఇంట్లో నేలమాళిగ ఉన్న విషయం ఆయన పిల్లలకు తెలియదు. భార్యకు మాత్రం తెలుసు. తెలిసినా ఆమె నేలమాళిగను తెరవలేదు.

అలాంటిది వైకుంఠం ఆ నేలమాళిగ గురించి ఎలా తెలుసుకున్నాడు? తెలుసుకున్నా ఎలా ప్రవేశించాడు?

వామనరావుకు బుర్ర పనిచేయడం మానేసింది.

ఆ రోజుకిక నేలమాళిగను తెరవడం తనవల్ల కాదు. ఎందుకంటే బ్యాంకులాకర్లు ఆపరేట్ చేసే టైమయిపోయింది.

వామనావుకు స్థిమితం లేక తనొక్కసారి కూతురిని పిలిచి మాట్లాడాలనుకున్నాడు. సాయంత్రం ఆరింటికి రాజేశ్వరి కాలేజీ నుంచీ తిరిగిరాగానే ప్రత్యేకంగా తన గదిలోకి పిలిచాడు.

"నువ్వు గణేశ్ నెందుకు ప్రేమిస్తున్నావు" అన్నాడాయన.

"తెలియదు -" అంది రాజేశ్వరి.

"గణేష్ నాన్న నన్ను పిలిచి - నా ఇష్టం లేక పోయినా మీ పెళ్ళి జరుగుతుందన్నాడు. అందుకు నువ్వు సహకరిస్తావా?" అన్నాడు వామనరావు.

రాజేశ్వరి మాట్లాడలేదు.

"నువ్వు మాట్లాడకపోతే నీకు నాకంటే ఆ గణేష్ ఎక్కువనుకోవాలి. నీకిచ్చిన స్వతంత్రాన్ని దుర్వినియోగం చేస్తున్నావనుకోవాలి. ఈ రోజునుంచీ నీవిల్లు కదలకూడదు -...

"ఎందుకని?"

"కొంతకాలం పాటు నువ్వు, గణేష్ కలుసుకో కూడదు -..."

రాజేశ్వరి నవ్వి - "నాన్నా! గణేష్ నన్ను కలుసుకోకుండా మీరాపలేరు -" అంది.

వామనరావు ముఖం ఎర్రబడింది - "ఎందుకాపలేను! నీకు నామీద గౌరవం లేకపోతే తప్ప -...!"

"నాన్నా! నాకు మీరంటే గౌరవం. మీ మాటలు విని నేను గణేశ్‌ను కలుసుకోవడం మానేశాను. కానీ అతడు కాలేజీలో నా క్లాసుకి వచ్చి ఏదో సాకు చెప్పి నా టీచర్న్ కన్విన్సు చేసి నన్ను బయటకు తీసుపోయేవాడు..." అంది రాజేశ్వరి.

"తీసుకుపోతే నువ్వెలా వెళ్ళావు?"

"అతడిలో ఏదో సమ్మోహనశక్తి ఉంది. ఆ శక్తికి టీచరు, నా క్లాస్‌మేట్సు, ఆఖరికి నేనుకూడా లోబడి పోయాం. ఇంకా విచిత్రమేమంటే - అతడు తరచుగా నన్ను కలుసుకుందుకు వచ్చినా - ఎవరూ మా సంబంధం గురించి తప్పుగా అనుకోవటం లేదు. మా వివాహం నిశ్చయమయ్యేవరకూ మా గురించి తప్పుడు ప్రచారం జరుగనివ్వనని గణేష్ నాకు మాటిచ్చాడు -" అంది రాజేశ్వరి.

"సమ్మోహన శక్తి అన్నది నీ భ్రమ!" అన్నాడు వామనరావు. కూతురు మంచి వయసులో ఉంది. అందమైన యువకుణ్ణి చూసి ఆకర్షించబడింది. అతడికి లేనిపోని శక్తులంటగడుతోంది... అదీ ఆయన అభిప్రాయం.

"నాన్నా! అతడి శక్తిని నేను కళ్ళారా చూశాను. ఒకసారి మేమిద్దరం సినిమాకు వెళ్ళాం. టిక్కెట్లు లేవు. ఎనిమిది రూపాయల టికెట్ బ్లాకులో ఎనభైరూపాయలమ్ముతుంటే దానిక్కూడా పెద్ద క్యూ ఉంది గణేష్ ఏం మంత్రం వేశాడో - ఆ అమ్మేవాడు - అన్ని లాభాలూ వదులుకుని మాకు టిక్కెట్లు ఎనిమిది రూపాయలకే ఇచ్చేశాడు...."

"ఊఁ!..." అన్నాడు వామనరావు. ఇంకా చెప్పమన్నట్లు.

"ఒకసారి స్టార్ హోటలుకి వెళ్ళాం. కావలసింది తిని బయటకు వచ్చేశాం. అక్కడ అంతా గణేష్‌కు సలాములు చేశారు....

ఒకసారిద్దరం బీచికి వెళ్ళాం. నలుగురమ్మాయిలతడి చుట్టూ చేరి ప్రేమకబుర్లు చెప్పారు. ముందుగా ఏర్పాటు చేసుకున్నాడా అంటే వాళ్ళలో నాకు తెలిసిన అమ్మాయి కూడా ఉంది. మగాళ్ళను చూస్తే చాలు దాని బుర్ర భూమిలోకి దిగిపోతుంది. చాలా భయం దానికి, ఆ అమ్మాయి చేత అప్పటికప్పుడు నేనడిగిన డైలాగులన్నీ చెప్పించాడు గణేష్.."

"ఊఁ! అయితే నువ్వు ఆ గణేష్‌గాడితో సినిమాలకీ, హోటళ్ళకీ, బీచిలకీ తిరుగుతున్నావన్నమాట. ఇదన్న మాట నామీదున్న గౌరవం..."

"నాలుగురోజులు కాలేజీకి సెలవులొస్తే ఇల్లు కదలలేదు నేను. అప్పుడు గణేష్ మనింటికొచ్చి మీ అనుమతి తీసుకుని నన్ను బయటకు తీసుకుని వెళ్ళాడు -...." అంది రాజేశ్వరి.

"అద్భుతశక్తులు నీవంటి ఆడపిల్లల్ని మోసం చేయడానికి పనికివస్తాయి. మరెందుకూ పనికి రావు. అందుకే వాడా శక్తులు నీకు చూపిస్తున్నాడు - ..." అంటూ ఎగిరి పడ్డాడు వామనరావు.

"ఇంతకీ నన్నెందుకు పిలిచినట్లు...?" అంది రాజేశ్వరి.

"గణేష్‌ని మర్చిపో -" అన్నాడు వామనరావు.

"నా శక్తికొద్దీ ప్రయత్నిస్తాను. మీశక్తి కొద్దీ ఆపండి" అని వెళ్ళిపోయింది రాజేశ్వరి.

వామనరావు ఆశ్చర్యంగా - "నా కూతురేనా ఇది! నా శత్రువు కొడుకును పొగుడుతోంది!" అనుకున్నాడు.

3

మర్నాడు వామనరావు రెండు బ్యాంకులకు వెళ్ళి లాకర్లలోంచి రిమోట్ కంట్రోలు, తాళం తీసుకున్నాడు. ఆ రెండూ యధాస్థానంలో ఉండడం చూసి ఆయన తేలిగ్గా నిట్టూర్చాడు.

నేలమాళిగ ఉన్నగది తాళం కూడా భద్రంగా ఉంది దానినెవరూ మారుతాళంతో తెరవడానికి ప్రయత్నించినట్లులేదు.

ఆ గది తాళచెవి దేవుడి మందిరంలో ఉంటుంది - దేవుళ్ళ విగ్రహాల మధ్య! ఆ తాళాన్ని వామనరావు భార్య తప్ప ఇంకెవరూ తాకనైనా తాకరు. భర్త కావాలన్నప్పుడామె స్నానం చేసి పూజావిధులు నిర్వర్తించి ఆ తాళం తీసిస్తుంది. తనకా తాళం కావాలని ముందురోజే చెప్పడం వల్ల వామనరావు భార్య ఆ తాళాన్నాయనకుదయమే ఇచ్చేసింది.

వామనరావు గదితాళం తెరిచాడు.

ఎయిర్‌కండిషన్డ గది.

నేలంతా శుభ్రంగా ఉంది. కీహోల్సు డిజైన్లున్న మొజాయిక్ ఫ్లోరింగ్ - తమాషాగా అందంగా కనబడుతోంది.

వామనరావు గది తలుపులు లోపల్నుంచీ వేసేశాడు.

ఎందుకో ఆయనకు శరీరం వణికింది.

ఎవ్వరికీ తెలియదనుకుంటున్న ఆ నేలమాళిగ రహస్యం వైకుంఠానికి తెలిసిపోయింది. ఎవ్వరూ ప్రవేశించలేరనుకుంటున్న ఆ నేలమాళిగలోనికి వైకుంఠం ప్రవేశించినట్టున్నాడు.

"అదెలా సాధ్యం?" అన్నదే ఆయన ఆలోచన.

వామనరావు రిమోట్ కంట్రోల్‌తో కీహోల్‌ను కనిపెట్టి తాళంతో దాన్ని తాకి నేలమాళిగ ప్రవేశద్వారాన్ని తెరిచి మెట్లు దిగి లోపల ప్రవేశించాడు. మెట్లకు పక్కనే తడుముకుంటూ స్విచ్ వేశాడు.

నేలమాళిగ ప్రకాశవంతమయింది.

వామనరావు వెంటనే తనక్కావలసిన బీరువాదగ్గరకు వెళ్ళాడు. దానికి నంబరు సిస్టం తాళం ఉంది. అందులో వరుసగా ఆరునంబర్లు తిప్పాడు. బీరువా తెరుచుకుంది.

ఆయన హడావుడిగా ఉంగరాలకోసం చూశాడు. నాలుగుండవలసిన చోట మూడే ఉంగరాలున్నాయి.

అంటే వైకుంఠం నిజమే చెప్పాడన్నమాట!

కానీ - అదెలా సాధ్యం?

వామనరావాలోచిస్తుండగానే ఎక్కణ్ణించో సన్నగా మూలుగులా వినిపించింది. ఆయన ఉలిక్కిపడి అటు చూశాడు.

నేలమాళిగలో ఒకవ్యక్తి పడుకుని ఉన్నాడు. గోడవారగా ఉన్న మూలాన అతణ్ణి వామనరావు గుర్తించలేదు.

వామనరావు చటుక్కున బీరువా మూసి ఆ వ్యక్తిని సమీపించి చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు.

అతడు గణేష్!

"నువ్విక్కడికెలా వచ్చావు?" అన్నాడు వామనరావాశ్చర్యంగా.

మాట్లాడే ఓపిక లేదన్నట్లు గణేష్ సైగచేశాడు. వామనరావతణ్ణి పరీక్షించి మనిషి బాగా నీరసంగా ఉన్నట్లు గ్రహించాడు. ఆ సమయంలో ఆయనలో మానవత్వం మేలుకుంది. అతణ్ణి మోసుకుని నేలమాళిగలోంచీ బయటకు వచ్చాడు. నేలమాళిగ ప్రవేశద్వారం మూసి - గణేష్‌కి శీతలోపచారాలు చేశాడు. కొద్దిగా ఫలరసం పుచ్చుకున్నాక గణేష్‌లో కాస్త ఓపిక వచ్చింది.

"ఎలా వచ్చావిక్కడికి? వచ్చిన వాడివెందుకు తప్పించుకోలేకపోయావు?" అన్నాడు వామనరావు.

"నాన్న మీ నేలమాళిగలోంచీ ఓ వజ్రపుటుంగరం తెచ్చాడు. అది చూసిన రాజేశ్వరి అలాంటిది తనకీ ఒకటి కావాలంది. నాన్ననడిగితే అదివ్వనన్నాడు. నేనే వెళ్ళి తెచ్చుకుంటానంటే - నీకు వెళ్ళడం మాత్రమే వచ్చు తిరిగి రావడం చేతకాదు. అది నేర్చుకునేదాకా వెళ్ళకు - అన్నాడాయన.

నేర్చుకుందామనుకునేలోగా నాన్నకు పక్షవాతం వచ్చింది. కొంతకాలం ఆయన జబ్బు హడావుడితో సరిపోయింది. రాజేశ్వరి ఉంగరం గురించి వారంరోజుల క్రితం మళ్ళీ అడిగింది. నేను నాన్నని అడిగితే - తను బాగా స్థిమిత పడేదాకా తిరిగివచ్చే ఉపాయం నేర్పలేననీ ప్రస్తుతానికా ఉంగరం గురించి మర్చిపోమనీ అన్నాడు.

ఆయన మాట లెక్కచేయకుండా మూడురోజుల క్రితం నేలమాళిగలో ప్రవేశించాను. వెళ్ళినవాణ్ణి వెనక్కు రాలేనా అనుకున్నాను కానీ రాలేకపోయాను. తిండీ తిప్పలూ లేక నీరసించి పడిపోయాను. సమయానికి దేవుడిలా వచ్చి మీరు రక్షించారు -" అన్నాడు గణేష్.

నేలమాళిగలో తన కొడుకు చిక్కుకుపోతాడని తెలిసే వైకుంఠం తన్ను వాళ్ళింటికి పిలిచి ఉంగరం విషయంలో తనను సవాలు చేశాడని వామనరావు గ్రహించాడు.

"నా కొడుకు అభిమన్యుడిలాంటివాడు -" అని వైకుంఠం అనడం ఆయనకు గుర్తుకొచ్చింది.

గణేష్ వామనరావు దగ్గిర సెలవు తీసుకుంటూ - "మీరు నా ప్రాణాలు రక్షించారు. మీ మనసుకు కష్టం కలిగించే పనేదీ చేయనని మాటిస్తున్నాను" అని వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ తర్వాత ఓ గంటలో వామనరావు వైకుంఠం ఇంటికి వెళ్ళాడు - తన కూతుర్ని వాళ్ళింటి కోడలిగా చేసుకోమని చెప్పడానికి!

ఆ తండ్రీ కొడుకుల అద్భుత శక్తులపై ఆయనకూ నమ్మకం కుదిరినట్లుంది.